

[Lone Dybkjær]

det er særlig godt, de gør det. F. eks. kan man jo sådan stiltfærdigt kigge på tidligere forsvarsaftaler, men da jeg nu ikke ønsker at være polemisk, skal jeg ikke gå nærmere ind på det her.

Så vil jeg godt sige, at det er jo industriministeren selv, som har stønnet lidt over diskussionen om teknologisk arbejdsløshed, har jeg kunnet se, og som selv startede den med en relativt firkantet bemærkning om, at der faktisk ikke var skabt teknologisk arbejdsløshed på grund af teknikken, men snarere på grund af manglende teknik.

Industriministeren sagde her fra talerstolen, at det ville han sige, at det var nok mere sandsynligt, at det var, fordi vi ikke var så dygtige til at anvende den nye teknik, at der var kommet arbejdsløshed. Nå, vi kan jo gå tilbage i Folketingstidende senere og se, hvad der rent faktisk blev sagt.

Men om det vil jeg så godt sige, at jeg synes, vi har en for firkantet debat omkring disse ting, og jeg mener også, at det sidste ord ikke kan være sagt med de ord, der kom fra det økonomiske råd, fordi, som nogle ordførere har været inde på, det kræver naturligtvis, at der er et øget forbrug et andet sted, og hvad gør vi, i tilfælde af at der ikke kan skabes det øgede forbrug et andet sted? I øjeblikket, hvor der ikke sker en udvidelse af den offentlige sektor, står vi faktisk med problemerne, og noget af det, der er sket, og som har samlet en række ting op på grund af produktivitetsstigningen i den private sektor, har jo netop været, fordi den offentlige sektor har kunnet samle op.

Så skal jeg i øvrigt, hvad der måske vil have interesse ved de kommende drøftelser, citere fra de papirer, vi har fået i det politisk-økonomiske udvalg, fra administrationsdepartementet, og hvori man siger:

»Der foreligger ikke oplyst eksempler på, at der inden for staten i de senere år er foretaget afskedigelser som følge af overgang til ny teknologi, og det samlede antal ansatte inden for det offentlige er i dag større end nogen sinde.«

Det vil jo nok i forbindelse med andre diskussioner være interessant, og i forbindelse med dette viser det rent faktisk, at der skal ét sted ske en opsugning, og hvis den opsugning ikke kan ske, hvad gør vi så?

Så vil jeg vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt teknologirådet er i stand til at fore-

tage den vurdering. Det er da rigtigt, at der står, at det er til gavn for det danske samfund, at teknologirådet skal fremme sin tekniske forskning, men det er jo ikke så entydigt for det første, hvad der er til gavn for det danske samfund, og for det andet vil jeg sige, at det stadig væk er et snævert teknisk sammensat råd, og derfor er der ikke tale om brede vurderinger. Jeg tror altså stadig væk – men det har jo aldrig været så nemt for socialdemokratiet at forstå det – at det er forkert, at man har både den udøvende og den kontrollerende funktion i det samme udvalg. De ting skal ikke blandes sammen, og det bliver der rent faktisk i teknologirådet.

Professor Woldbye, som jo er formand for planlægningsrådet for forskning, sagde ved et møde for nylig, at han også mente, det var nyttigt, hvis man ikke havde denne sammenblanding af dem, der skulle fremme teknologien og samtidig se, hvordan den rent faktisk virkede.

Til hr. Steen Folke, som jeg ikke havde lejlighed til at sige noget til i første runde, fordi min tid var forbi, vil jeg godt sige, at det er jo helt rigtigt, at det er ikke entydigt, hvem teknologien virker til gavn for; f. eks. ser vi jo klart i forbindelse med udviklingslandene, at den første gruppe, det går ud over, er kvinderne, så snart man indfører en ny teknologi. Det er ikke noget, der, før vi har haft det oppe til en mere samlet diskussion i forbindelse med kvindekongressen, vel er kommet så tydeligt frem, at der i høj grad er tale om, at teknikken virker til gavn for nogle og til skade for andre.

Til hr. Dyremose vil jeg godt sige, at jeg har faktisk ikke misforstået Herman Kahn og Norbert Wiener, men vi skal ikke gå ind i den diskussion her. Det er klart, at de taler om fremtidsforskning, men de taler også om behovet for at få nogle samlede vurderinger af det, vi foretager.

Til fru Jytte Hilden vil jeg sige, at jeg har kritiseret Farumaftalen på nogle ganske bestemte punkter, og det vil jeg så ikke gå nærmere ind på her. Jeg har kun sagt, at jeg ikke her havde tid til at gå ind på den aftale, der nu er indgået mellem Arbejdsgiverforeningen og LO om dette. Så sagde fru Jytte Hilden, at jeg sagde, at det skulle ikke lige være på den måde, og det kunne jeg jo sådan set sende retur i hovedet på socialdemokratiet. De ønsker nok noget, men ikke lige præcis på